

Forfatter: Gyldenstjerne, Henrik Mogensen

Titel: BREV TIL: Gyldenstjerne, Mogens FRA: Gyldenstjerne, Henrik Mogensen (1566-11-10)

Citation: Gyldenstjerne, Henrik Mogensen: "BREV TIL: Gyldenstjerne, Mogens FRA: Gyldenstjerne, Henrik Mogensen (1566-11-10)", i *Breve til og fra Mogens Gyldenstjerne og Anne Sparre (3. bind)*, NIELSEN & LYDICHE, s. 157. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-000743146-003-shoot-L0007431460030102.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Breve til og fra Mogens Gyldenstjerne og Anne Sparre (3. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Helnekirke, 10. November 1566.

Henrik Mogensen Gyldenstjerne til Mogens Gyldenstjerne.

Han er kommet til Helnekirke. Hans Heste er ødelagt eller borte. Han beder om Klæder til sine Karle og om Fetalje til to, der ligger syge i København. Han forsvarer sig mod Beskyldningen for at have brudt Seglet paa Brevet og for Pengene til Broderen, ellers vilde han have holdt sine Folk bedre, men han faar aldrig Tak for, hvad han gør. Han har ogsaa holdt sig vel mod Fjenderne, han er ikke blevet saaret.

Jhs.

Sønlig kerlig helsen helsen (!) nu och altid forsentt med Gud Vor Here. Kere fader, min gantske villige plictig tro tieniste och min ydmyge tacselse for allt gott. Giffuer ieg eder ydmygeligen til kende, att, Gud ske loff, ieg er nu hiem kommen, dog icke rett vell til pass, och er her nu y Helne kircke med minne heste, med tre heste, och kommer her en effter, som duer slett intett, vden nogen smed kunde rade mig hannom bod, och kand ske ieg skall koste mer paa hannom, end han er ver. De andre, her staa, duer saa gott som intett, och to er slett borte och to vogenheste; skulle vi op, som der siges, aff (!) Hack haffuer hollett vos for att skulle vere alle til stede med heste och harnisk y Vee nytaars dag, daa ved ieg intett att kunde komme der, for hestene duer intett, ieg skall ride paa x ¹). Kere fader, er min ydmygligen bøn til eder, s. 158att y ville haffue sentt mig klenning til mitt folk til fire karle och min dreng. Der ligger to aff minne karle siugge y Køffuenhaffn, som ieg sende fraa mig til skiffs for Els- borg, att y ville haffue hiolpett denom nogett til fettalig, de haffuer forteritt klederne aff liffuet, som ieg gaff dem och tug hos Per kremer her y Lund til koffuer och buxer; deris fulle betaling haffuer de faaett y penning, end dog de skulle intett hafftt dem før fastelaffn, nu til staa. Kere fader, som y skriffuer mig til om de penninge, som y sende Frants for Elborg, och dett breff, att ieg skulle haffue giortt dull paa dett, daa haffde (!) huerken bruttett op eller lestett eller brytt eders segell fraa penninge, men ieg haffde icke annet trott, end hand haffde verett borte, ellers skulle hand vell haffue bekommett dem. Men ieg skulle haffue forsørgett dennom nogett beir, end de bleff, haffde ieg faaett dem, end dog ieg har y ligeuell holtt dennom me- sten op med øll och brød och saltt sild och røgett sild, huilkett Runckertt skall selff vel bestaa. Men ieg ved icke, huad ieg skall gøre; jeg gør aldrig saa vell, att ieg for- tien nogen tack. Ieg vill settett y Guds henner, hand kand best hielpe mig, hand straffe mig, om ieg har skyld. Ieg har ogsaa holtt mig, der som finnen har verett for hon- nen, saa ieg vill haffue mitt skudsmaall til baade fattig och rig, som skall och kende paa mine kleder. Gud ske euig loff, att dett tug intett paa huden. Kere fader, intett ved ieg mer paa denne gang; ieg skall alle mine dage finnes som eders vnderdane gehorsamme och lydige søn, thet kende Gud almectiste, huilken ieg eder nu och altid vdi al lytsalig sundhet och velfartt vill befallt haffue. Ex Helne kircke den 10. nouembris anno 66.

Henrick Gyllenstiern.

(Bagpaa: Seglet, Udskriften og Mogens Gyldenstjernes Paaskrift'.)

Erlig velbyrdig mandtt och strenge ridder her Mons Gyllenstiern till Stiernholm, kong. mayst. stadtt holler paa

s. 159Koffuenhaffns slott, min kere fader, gantske sønligen och ydmygeligen til honde.

Anamet 12. nouember. Henrick.